

2013. FEBRUÁR

A VÁSÁRHELYI PÁL SZAKKÖZÉPISKOLA ÉS KOLLÉGIUM DIÁK LAPJA

Internetes kiadás: [www.vizmu.net](http://www.vizmu.net) / Vizes Lepedő Online

## AKIT MINDENKI ISMER

Vannak szorgalmas emberek, olyanok a vízműs diákok között, akik pusztán önszántukból nap mint nap a közösségért tevékenykednek. Erre jó példa iskolánk diákönkormányzatának elnöke, Váczi Vivien. (2/14. Df)

**Vivi, hogy lettél DÖK-elnök, és mióta töltöd be ezt a fontos pozíciót?**

Négy éve vezetem az iskolai diákönkormányzatot, pontosabban 2009 ősze óta. Gólya koromban már ismerkedtem ezzel a feladattal, mivel az akkori DÖK-elnököt személyesen is ismertem, ő pedig látott bennem affinitást a dolog iránt. Miután lemondott, egy diáktársammal együtt indultunk ezért a pozícióért, a küzdelemből végül én kerültem ki győztesen.

**Mik a feladatai egy DÖK-elnöknek?**

Rengeteg dologban kell tevékenykednie annak, aki ebben a „munkakörben” foglalkoztatott. Első számú feladatunknak tekintjük, hogy az iskola közössége számára a lehető legjobb programokat szervezzük, és hogy minél több szórakozási lehetőséget biztosítsunk a diákok számára. A 2008 óta hagyományá vált Szeptemberfeszt, a karácsonyi ünnepség, a vízműs retro-nap, a márciusi Vásárhelyi napok megszervezése mind a mi dolgunk, és ez még csak néhány a sok közül. Sulin kívül pedig részt veszek az ebben az tanévben debütált SULINK nevezetű vetélkedő megszervezésében, illetve a minden ősszel és minden tavasszal megrendezett Városi Ifjúsági Parlamentben (VIP) képviselem iskolánkat.

**Ez elég komolyan hangzik. Gondolom, ezek megszervezése nem egy-két óra.**

Nem bizony. Ez az elfoglaltság egész évre kiterjed. A programok szervezésének megbeszélése még a könnyebb feladat, viszont annál nehezebb gyakorlatban



megvalósítani azokat. De Gondi Melinda tanárnőhöz és a többi pedagógushoz is bármilyen problémával fordulhatunk.

**Hogy tapasztalod, a diákok érdeklődnek-e az őket érintő ügyek iránt? Tisztában vannak-e a jogaikkal, kötelességeikkel, lehetőségeikkel?**

Ez változó. Nem mondom azt, hogy egyáltalán nem foglalkoztatja őket, de jó lenne egy kicsit nagyobb érdeklődés. Jogairól, kötelességeikről pedig mindig próbáljuk őket tájékoztatni a DÖK-gyűléseken, amit havonta tartunk. Én mindent megteszek annak érdekében, hogy az osztályonkénti DÖK-ös képviselőknek átadjam az információkat. Az elkövetkezendő hetekben is fogunk

tartani egy gyűlést, hogy megbeszéljük az ez évi új feladatokat. De erről szólni fogok, és a sulirádióban is felhívom majd rá a figyelmet.

**Vannak-e ezzel a munkával kapcsolatos terveid? Például ha továbbtanulsz, egy hallgatói önkormányzat munkájába bekapcsolódnál-e?**

Szeretnék továbbtanulni, de még nem tudom, hogy mit hoz a jövő. Ha rajtam múlna, szívesen bekapcsolódnék egy ilyenfajta munkába. Úgy gondolom, az itt megszerzett tudás hasznos, és még jól jöhet bárhol.

Ezúton szeretném megköszönni Gondi Melinda tanárnőnek a sok segítséget és támogatást, diáktársaimnak pedig a bizalmat, és - mivel nekem ez az utolsó évem az iskolában - szeretném, ha miután leköszönök, egy erre a feladatra méltó diák venné át a helyem.

**Vivi, szerintem az összes diák nevében mondhatom, hogy köszönjük azt a sok munkát, amit a diákokért végeztél. Köszönöm az interjút is.**

Szívesen böngésem a közösségi portálok fényképei között a régi diákjaim mostani képeit és a különleges tájfotókat. Megörültem a keleties bazár képének, ahol egy ismerős arc mosolygott vissza rám. Kíváncsian nézegettem tovább Zsótér Róbert képeit idegen, kietlen tájról, és megragadott az egyik kép aláírása: „Vízűsök Irakban”! Jó volt érezni, hogy vízűsnek lenni olyan megtartó erő, ami túlmutat időn és téren. Hamarosan felvettem Robival a világhálón a kapcsolatot, majd mivel itthon volt Gyulán szabadságon, bejött az iskolába, ahol Szűcsné Csicsék Annamária tanárnővel kérdeztük. Csak úgy záporoztak a kérdések és villogott a vaku, Robi pedig sokat mesélt szívesen és színesen egy távoli és különleges világról, amelyről a képeket az iskola honlapján megnézhetitek.

Körmendi Mária

### Melyik országban dolgozol most?

Észak-Irakban, Kurdisztánban. Csendes vidék ez, itt nem laknak arabok, nincsenek harcok. Most azért jöttem haza, mert a monszun miatt nem lehet dolgozni, sem közlekedni. Előtte viszont áprilistól októberig egy csepp eső sem esett.



Robi jobbról a második

### Hogyan adódott ez a munkalehetőség? Milyen helyszíneken dolgoztál eddig?

Amikor technikus évfolyamra jártunk 2008-ban, Méhi tanárnő meghívta az iskolába a GES főnökét, aki az egész geológus osztályt felvette dolgozni. A geológusok munkájának előkészítéséhez azonban szükség van a földmérőkre is, ezért a tanárnő ajánlott minket is. Így kerültünk néhányan a céghez dolgozni. Barcson, majd Lentiben kezdtem. Aztán Szabadszálláson, később a szlovén-magyar határon vettünk részt földgáz-kőolajkutatóban. Azóta a méréseink alapján már fúrótornyokat is állított itt a MOL. Szlovákiában mocsárérzékelőkkel mértünk, méhész sapkával kellett védekeznünk a szúnyogok ellen. 2011 telén Bukarest mellett dolgoztunk. A következő állomás Törökország kurdok lakta része volt. Ez háborús övezet, állandóak voltak a robbantások, lövöldözések, mindenféle szétlőtt harckocsikat láttunk, kijárási tilalom volt. A munkavégzés közben katonák kísérték minket, egy elöl, kettő hátul - aknakeresővel felfegyverkezve.

### Milyen az élet Észak-Irakban?

A kurdok itt megkapták az önállóságot, így nincs lövöldözés,

de azért most is vannak mellettünk fegyveres őrök. A sofőrünk is kurd, helyiek nélkül nem is mehetünk ki a munkaterületre. A „camp”, amiben lakunk, két sor szögesdróttal van körbekerítve, két sorompón át lehet bejutni a területére. Van étterem, orvosi rendelő, mosnak ránk, de az alkoholfogyasztás tilos. Az ételeket, amiket kapunk, hamar megunjuk: mindennap paradicsomlevest eszünk - igaz, hatféleképp készítik - meg sült csirkét rizzsel vagy sült krumplival. Az itthoniakkal Skype-on tartjuk a kapcsolatot. Műholdas tévén magyar csatornákat is tudunk nézni.

### Mennyire érzed távolinak ennek a népnek a kultúráját?

A vallásuk gyakorlása gyakran támaszt nehézségeket a munkában, főképp a ramadán idején, amikor nap közben böjtölnek és többször is imádkoznak. Sárból készült házakban laknak, a luxust az jelenti, ha kívül-belül csempe borítja a házat, kedvenc színük a zöld és a barna. A házakban nincs más berendezés a földre terített szőnyegen kívül, a cipőt le kell venni, ha belépünk. A földön terítenek meg, az ételt a fiúgyermekek szolgálják fel. A férfiak európai stílusú ruhákat hordanak, de mindig papucsot, a nők azonban teljesen el kell, hogy takarják magukat. Ők egyébként egyenlők az állatokkal: a házak melléképületében laknak, idegenek előtt nem mutatkozhatnak és a férfiak által meghagyott maradékokat eszik. A vallás 4 feleséget enged meg, a házasság üzlet, 100 kecskéért a férjfelölt válogathat a lányok között. Az iskola ellenben koedukált, minden diák egyenruhát hord. Nem beszélnek idegen nyelveket, kézzel-lábbal próbáljuk megértetni magunkat velük.

### Milyen feladatot látsz el jelenleg? Milyen nemzetiségű munkatársakkal dolgozol?

Egy platón dolgozunk, sziklás részen, 1800 méteres tengerszint feletti magasságban. A geológiai méréseket készítjük elő, ehhez egyenes vonalakon 50 méterenként tűzünk ki zászlókat, naponta kb. 10 km-es távon. A GPS, amit a hátunkon viszünk, 12-15 kg-os. Az a terület, amelyen így „sétálgatunk”, alá van aknáva. Az általunk kijelölt helyeken aztán próbafúrásokat végeznek a kollégáink, akik között vannak románok, szlovákok, sírekek, de egy chilei fúróspecialista is. A Vízű volt diákjai közül pedig elég sokan vagyunk kinn: **Bányai Norbert, Bihari László, Csipai Attila, Farkas Kálmán, Gergely Attila, Környi Lajos, Nemes József, Petró Péter, Rimóvszki Tibor, Szelcsányi István.** Velünk a hegyen magyar hegymászók is dolgoznak. Turnusonként 60 magyar és 40 külföldi tartózkodik a „camp”-ben, a munkánkat 200-300 helybeli segíti.

### Nem félsz-e ezeken a veszélyes helyeken?

Eleinte megrázó volt, hogy csak katonákkal közlekedhettünk, de hamar megszoktam. Szeretem a munkám, és az sem mellékes, hogy jól keresek vele.

### Sejted-e már, hová visz az utad, ha ennek a munkának itt vége lesz?

Úgy hallom, Kanadában szükség van földmérőkre. Igaz, egyre több kínai cég jelenik meg a piacon, de a szakemberek nekik is kellene.

Köszönjük a beszélgetést!



Sok tanulóban felvetődik a kérdés, hogy mit csinál az iskola igazgatója, hiszen mi csak azt látjuk, hogy benn ül az irodájában, néha órára megy, időnként megdorgálja a rossz tanulókat, tanév végén pedig jutalmat oszt. Osztályfőnöki órán, — amikor az osztályfőnök azt mondta, hogy ennél azért sokkal bonyolultabb az igazgatói munka, — vetődött fel az ötlet, hogy erről az illetékest kérdezzük meg. Igazgató úr készséges riportalanyának mutatkozott, így bátran tettem fel neki a kérdéseimet.



— **Miből áll az igazgató munkája?**

— Az igazgató munkája igen sokrétű, hiszen az ő feladata az iskola, a tantestület irányítása, kapcsolattartás más intézményekkel, partnerekkel. Ez a tevékenység egyszerre elemző, alkotó és irányító.

— **Szívesen csinálja-e ezt a munkát?**

— Igen. Szívesen végzem az igazgatói teendőket, de legalább ennyire szívesen tanítok is, hiszen az első iskolai évektől rendszeresen visszatérő kérdés volt a tanítás, mint hivatás, életcél.

— **Tudja-e követni a mai fiatalok élettempóját? Tudja-e tolerálni, hogy ma már nem olyanok a fiatalok, mint az ön korában?**

— Nem mások a mai fiatalok, a látszat néha csal, csak részben más érdekli őket, és más technikát használnak. A fiatalokkal jó dolgozni, de nehéz követni a változásokat. Azt vallom magamról, hogy megengedő személyiség vagyok — a jól meghatározott szabályok betartása mellett.

— **Igazgató úr, milyen volt az iskola, amikor diákként járt ide?**

— A Vízmű mindig markáns színt jelentett a középiskolák között. A hatvanas-hetvenes években ide járni egyet jelentett a karrierrel, hiszen első volt az iskolák között. Én szülői ráhatásra választottam ezt a középiskolát, ahová 4,3-as átlaggal érkeztem; ezt az átlagot meg is tartottam. Időközben nagyon megszerettem az iskolát, a végére sikerült elérni a 4,6-os eredményt.

— **Volt-e egyenruha? Akkor is több volt a fiú?**

— Egyensapka volt, amit a diákok — annak kötelező volta miatt — nem szerettek, de ha fel kellett tenni, akkor büszkén viselték. Ez 1980 körül szűnt meg. A fiúk száma a Vízműben mindig magasabb volt. A lányok általában egyharmad arányban képviseltették magukat a diákság körében. A tantestületben viszont ez az arány évtizedek óta 50% körül van.



— **Milyen szakok voltak akkor?**

— Amikor én ide jártam, csak útépitő szak volt, előtte híd- és vízműépítő is. Aztán 1971-ben megindult a földmérőképzés, 1976-ban a vízügyi, 1982-ben az út- és hídépítő, 1984-ben a magasépítő, 1997-ben a környezetvédő és 1998-ban a geológia szak.

— **Akkoriban milyen volt a fegyelem?**

— A fegyelem akkor is megvolt. A fiatalok hajviseletét, öltözködését a központi elvárások és beidegződések miatt érthette volna kifogás, de a hétköznapokon ezekkel nem volt gond. Szinte minden fiú hordott hosszú haját és farmert, a lányok mini szoknyát és más, csinos ruhadarabokat.

— **Elolvasta-e a házi olvasmányokat?**

— Nem mindet. Középiskolában csak mérsékelten érdekelt az olvasás, de egyetemista koromban szerettem olvasni. Akkor sokat olvastam, sorra vettem az összes korábban el nem olvasott kötelező olvasmányt is. Mélyebb élményt jelentett érettebben feldolgozni az időnként magvas mondanivalót.

— **Milyen volt a rendszerváltás előtt a házirend?**

— Szigorúbb volt, és kiterjedt az iskolán kívüli tanulói tevékenységre is, például korlátozta a tanulók esti utcai tartózkodását, vendéglátóhelyek látogatását, a lányokat eltiltotta a szépitőszerek használatától. Utóbbi rendelkezését senki nem tartotta be, de volt benne valami, ami ma is igaz: a vízműs lányok szépek, nem szorulnak szépitőszerekre.

— **Milyen volt az étel a menzán?**

— Akkor is olyan volt a menzás étel, mint a „menzás étel”. Volt, amit szerettünk, volt, amit nem, a legnépszerűbbek a szénhidráttal teli készítmények voltak, mint például a mákos tészta. Az étrendünket nem tudtuk kiegészíteni hamburgerekkel és hot doggal, mivel akkoriban ezek még nem voltak.

— **Milyen volt a moszkvai egyetem?**

— Erős műszaki egyetem. Nekem könnyen ment, mert a Vízműből jó alapokat, hasznos szakmai ismereteket vittem magammal. Sok szép emléket őrzök az egyetemi évekből.

— **Igazgató úr tudja-e, hogy hány diákkal, hány tanárral és mikor indult az iskola?**

— Az iskola 1950-ben indult 150 diákkal, majd újabb és újabb 150 fős évfolyamok léptek az intézménybe. A tantestület létszáma az első években 20 fő körül volt.

— **Van-e igazgató úrnak családja? Mondana róluk pár szót?**

— A feleségem és a lányom közzgazdász. A fiamnak villamosmérnöki alapidplomája van, amit a Műszaki Egyetemen kapott. Most még ott tanul a mesterfokozati szint megszerzéséért. A feleségem szereti a könyveket és a komoly zenét, a lányunk vízilabdázik, a fiunk amatőr zenész. A gyerekek szívesen utaznak, ha tehetik; ők Budapesten élnek, mi, szülők Békéscsabán. Normális család vagyunk, nagyon szeretjük egymást.

— **Van-e valaki a családjában, aki ezt a pályát követi?**

— A tágabban értelmezett családból sokan végeztek a Vízműben, köztük a bátyám és a sógornóm is.

— **Van-e igazgató úrnak valamilyen hobbija?**

— Igen, szeretek úszni, zenét hallgatni, olvasni és utazni.

— **Mik a rövid és hosszú távú tervei?**

— Szeretném segíteni a gyerekeimet a pályára állásban, mivel még fiatalok. A Vízműt pedig tovább igyekszem irányítani, terelgetni abba az irányba, hogy még eredményesebb és színvonalasabb iskola legyen.

— **Köszönöm a beszélgetést.**

Oláhné Tóth Judit rovata

## A Vízműtől a metróig

Lehet egy magasépítőtől mélyépítő? Természetesen, ha a kiváló felkészültség műszaki érdeklődéssel és szakmai kíváncsisággal párosul.

Ale Tamás - kedves régi tanítványom - meséli el a pályamódosítás történetét.



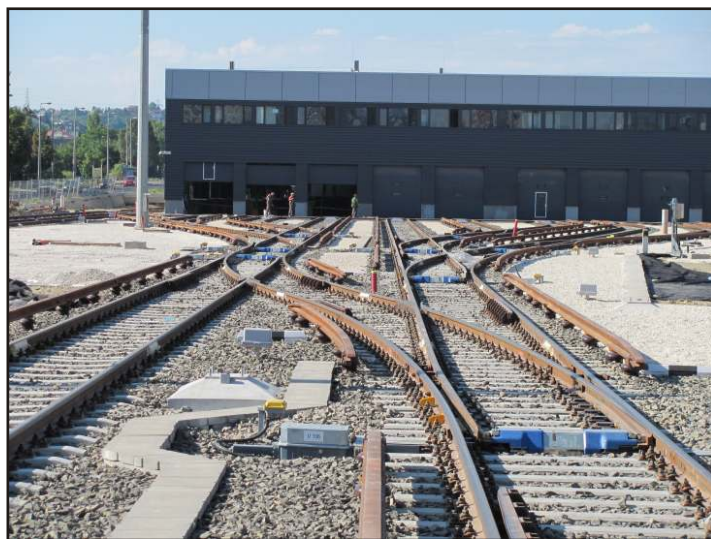
2005-ben érettségizett a Vízműben magasépítő szakon. Jó volt a tanulmányi eredménye, németből sikeres középfokú nyelvizsgát tett, tehát rögtön felvették a Budapesti Műszaki Egyetem építőmérnöki karára. A szerkezetépítési irányba próbált szakosodni, de aztán megtörtént a „csoda”: a Vasúti pályák nevű tantárgy előadásainak hatására felismerte, hogy csakis a vasúttal szeretne foglalkozni. A kötelező nyári gyakorlatot már a Normálnyomtáv Kft.-nél végezte, azóta is itt dolgozik építésvezetőként. 2010-ben szerzett infrastruktúra építőmérnöki végzettséget. Rögtön nagy feladatot kapott: a 4-es metró járműtelepi és a Kelenföldi állomás vágányépítési feladataival bízták meg. Nagy örömmel végezte ezt a munkát, mellette pedig a győri Széchenyi István Egyetem mesterképzőjén is diplomát szerzett. Tavaly Tamás irányítása alatt készült Tárnok MÁV állomásának utasperonja, valamint a győri AUDI gyár újonnan épülő egyik csarnokának vágányépítése. A nyelvtudásának itt is hasznát vette, amikor a német műszaki ellenőrral kellett tárgyalnia. Jelenleg angolul tanul. Tamás nagyon elfoglalt, a Mérnöki Kamarába is jelentkezett műszaki vezetőnek és ellenőrnek. Nagy lelkesedéssel végzi munkáját, örül, hogy akkor a pályamódosítás mellett

döntött. Időközben megnősült, feleségével Pesten laknak.

Tavaly az iskolai ballagáson találkoztunk, mert az öccse, Martin is vízműs, magasépítő. Tamás akkor így emlékezett:

**„A patinás falak között előjöttek a kedves emlékek. Szerettem a vízműs éveket: akkor is és most is büszkeséggel tölt el, hogy a Deák utcában tanulhattam.”**

Ha metróra vagy vonatra szálltok, jusson eszetekbe: lehet, hogy ezt az útvonalat is egy vízműs építette.



## Egy kis szakma ingyencéknek

A Mozaikban bemutatam Ale Tamást, most beszámolok legkedvesebb munkájáról:

A 4-es metróban az irányítása alatt épültek a járműtelepi valamint a Kelenföldi állomás vágányai és kitérői. Magyarországon eddig még nem alkalmazott technológiával is készítettek vágányokat. Ennek alkalmával a síneket speciális portálszerkezettel beállították, és az ellenőrzéseket követően a levegőben lévő vágány alá készült el a pályabeton.

A járműtelepen az alépitményi koronától kezdtek a munkát, az alsóágyazat eltérítését követően kiosztották a betonalkat és lekötötték a több mint 2 km vágányt és a 32 csoportkitérőt, majd a vágányokat szabályozógéppel kiszabályozták. A kocsijavító csarnokban oszlopos és burkolt vágányokat építettek. A járműtelepi és a Kelenföldi állomás munkáit 2011 decemberében fejezték be. A metró építését követően még számos közúti villamos- és vasúti vágányépítési munkában vett részt.

VIZES LEPEDŐ \* KÉTHAVONTA MEGJELENŐ KIADVÁNY

AZ ALAPÍTÁS ÉVE: 1996

# VIZES LEPEDŐ

A VÁSÁRHELYI PÁL SZAKKÖZÉPISKOLA ÉS KOLLEGIUM DIÁKLAJJA

Szerkesztők: Körmendi Mária, Szűcsné Csicsek Annamária [www.vizmu.net](http://www.vizmu.net)

Munkatársak: Fekete Károly, Nagy Nóra, Oláhné Tóth Judit

Fotó: Plenter Emese, Somogyi Zsolt

Felelős kiadó: Török Árpád

Cím: Békéscsaba, Deák u. 6. Pf. 69.



[vizmu@vizmu.net](mailto:vizmu@vizmu.net)

Megjelenik: 900 példányban